

«Η πίστη και τα Ιερά Λείψανα δεν μεταδίδουν ασθένειες»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Εγκύκλιο στην οποία δίδει οδηγίες προς τους ιερείς της Μητροπόλεώς του εξέδωσε ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμάς, στην οποία, μάλιστα, κάνει σαφή διαχωρισμό μεταξύ ιατρικών οδηγιών και πόλεμο εναντίον της πίστεως του Χριστού, κατά της Εκκλησίας και κατά των Μυστηρίων. Ο Σεβασμιώτατος μιλά για τη Θεία Χάρη, τα Ιερά Μυστήρια και τον καθαγιασμό των σκευών κατά τη Θεία Λειτουργία, επικαλούμενος τον ιερό Χρυσόστομο, τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο και τον Άγιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό.

Ακολουθεί ολόκληρη η εγκύκλιος:

Έν Ίερῃ Πόλει Μεσολογγίου τῇ 20ῃ Μαΐου 2020

Ἀριθ. Πρωτ.: 373

Π Ο Ι Μ Α Ν Τ Ο Ρ Ι Κ Η Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ

(Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ Υ Π ’ Α Ρ Ι Θ . 131)

Ο ΧΑΡΙΤΙ ΘΕΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΟΣΜΑΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Πρός τόν Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀγαπητοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί, Χριστὸς Ἀνέστη!

Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 130/06-05-2020 Ἐγκύκλιο ποὺ ἀπέστειλα πρὸς τοὺς Ἱερεῖς, ἀνέφερα ὅτι μετὰ ἀπὸ τὶς ἐργασίες τὶς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ μηνὸς Μαΐου, θὰ σᾶς ἐνημερώσω γιὰ τὶς ἀποφάσεις της καὶ θὰ σᾶς δώσω ὀρισμένες ὁδηγίες.

Μὲ τὴν παροῦσα Ἐγκύκλιο, ἀνταποκρινόμενος στὴν ὑπόσχεσί μου, σᾶς ἀποστέλλω τὶς Συνοδικὲς ὁδηγίες γιὰ τὶς ὁποῖες θὰ σᾶς ἐνημερώσουν οἱ σεβαστοὶ ἐφημέριοί σας, σᾶς ὑπογραμμίζω δὲ καὶ μερικὲς ἀλήθειες τὶς ὁποῖες παρακαλῶ νὰ δεχθοῦμε μὲ πνεῦμα ἐμπιστοσύνης, εὐθύνης, ὑπακοῆς καὶ ἐφαρμογῆς, αὐτὲς τὶς κρίσιμες στιγμὲς γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας, τὴν πίστι μας, τὴν εὐσέβειά μας, τὴν μυστηριακὴ ζωὴ μας καὶ τὴ σωτηρία μας.

Κανεῖς, ἀδελφοί μου, δὲν ἀρνεῖται καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀρνηθῇ τὶς ὑποδείξεις τῆς εἰλικρινοῦς ἱατρικῆς ἐπιστήμης γιὰ τὴν ὑγεία μας. Τακτικὰ τονίζουμε τὸ γραφικὸ: «Κύριος ἔδωκεν ἐπιστήμην ἐνδοξάζεσθαι ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ» (Σοφ. Σειράχ 38, 6).

Μὲ πόνο πατρικὸ, ὅμως, ἐδῶ, θέλω νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴ ὅλων.

Ἄλλο ἱατρικὲς ὁδηγίες καὶ ἄλλο πόλεμος κατὰ τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τῶν Μυστηρίων. Ἄλλο νὰ μιλᾷνε οἱ ἱατροὶ μὲ εὐθύνη καὶ διάκρισι καὶ ἄλλο ὁποιοσδήποτε καὶ οἰαδήποτε, ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἱατρικὴ ἐπιστήμη, νὰ παίρνουν ἕνα μικρόφωνο καὶ νὰ ἐξαπολύουν ὕβρεις, ἀμφισβητήσεις, συκοφαντίες κατὰ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων τῆς μητέρας μας Ἐκκλησίας, τῶν ἱερῶν μυστηρίων, τῶν ἱερῶν ναῶν, τῶν ἱερῶν συμβόλων καὶ προσκυνημάτων τῆς ὀρθοδοξίας μας. Θὰ μιλήσω πιὸ συγκεκριμένα.

Ὁ ὀρθόδοξος ἱερὸς ναὸς δὲν εἶναι οὔτε τζαμί, οὔτε συναγωγὴ, οὔτε εὐκτήριος οἶκος κάποιας παπικῆς, προτεσταντικῆς ἢ χιλιαστικῆς κακοδοξίας καὶ αἱρέσεως. Ὁ μέγας μας ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, ὅπως καὶ πολλοὶ ἅγιοι Πατέρες μας, ὀνομάζουν τὸν ὀρθόδοξο ναὸ οὐρανὸ καὶ θρόνο τοῦ Θεοῦ.

Ὁ χριστιανικὸς μας ναός, ὁ ἀνεγερθεὶς μὲ τὴν ἄψυχο ὕλη, ἀπὸ τὴν ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ὁ Ἀρχιερεὺς θὰ τελέσει τὴν ἀκολουθία τῶν Ἐγκαινίων του, καθαγιάζεται, χρίεται μὲ ἅγιο Μύρο, τοποθετοῦνται ἱερὰ Λείψανα ἁγίων Μαρτύρων στὸ κέντρο τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ ἀφιερώνεται στὴ λατρεία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ παρατηροῦνται ἐμφανίσεις ἀγγέλων καὶ ἁγίων μέσα στοὺς ἱεροὺς ναοὺς καὶ

θαύματα πολλά γίνονται καὶ δυνάμεις ἐνεργοῦνται καὶ τὰ ἅγια χαριτόβρυτα Μυστήρια τελοῦνται. Ἰδιαιτέρως δὲ τὸ Μυστήριον τῶν μυστηρίων, ἡ Θεία Εὐχαριστία.

Καὶ αὐτὰ τὰ ἄψυχα ἀντικείμενα, τὰ ἱερὰ σκεύη, εὕρισκόμενα μέσα στὸν ἱερὸ ναὸ, ἀγιάζονται καὶ μεταδίδουν σὲ ἐμᾶς ἁγιασμὸ ἀφοῦ καθαγιάζονται. Ἡ ἐνεργοῦσα Θεία Χάρις καθαγιάζει αὐτά, (ὅπως π.χ. ἅγιον δισκάριο, ἅγια λαβίδα, ἅγια πρόθεσις, ἅγιον ἄρτοφόριον, ἅγιον ποτήριον, κ.λπ.).

Πάνω στὴν Ἁγία Τράπεζα τοῦ ναοῦ μας τελεῖται τὸ μυστήριον τοῦ Γολγοθᾶ, τὸ μυστήριον τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου. Μᾶς λέει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος: «Ὅταν θὰ δῆς νὰ σοῦ προσφέρει (τὸ ἅγιον Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου) μὴ νομίσῃς ὅτι ὁ ἱερεὺς τὸ κάνει αὐτὸ, ἀλλὰ πιστεῦε ὅτι τὸ χέρι ποῦ ἀπλώνεται εἶναι τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἱερεὺς δανεῖζει τὴ γλῶσσα του στὸ Χριστὸ καὶ προσφέρει τὸ χέρι του» (ΕΠΕ 14, 176).

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, σημειώνει: «Ὁ ἱερεὺς ὅταν λειτουργεῖ στέκεται μαζί με τοὺς ἀγγέλους, δοξολογεῖ τὸ Θεὸ μαζί με τοὺς ἀρχαγγέλους, ἀναπέμπει θυσίες στὸ οὐράνιον θυσιαστήριον, ἱερουργεῖ μαζί με τὸν Χριστό». Καὶ συνεχίζει: «Γνωρίζουμε καλὰ ποίαν οὐ εἴμαστε ὑπηρέτες, ποῦ βρισκόμαστε καὶ ποῦ καλοῦμε νὰ ἔλθουν οἱ χριστιανοὶ μας» (ΕΠΕ 1, 166).

Ὅφειλω ταπεινὰ νὰ ὁμολογήσω ὅτι αὐτὲς τὶς ἐμπειρίες τὶς ἀκούσαμε προσωπικὰ ἀπὸ τὰ στόματα τῶν ἁγίων Ἰακώβου τοῦ Τσαλίκη καὶ Παῖσιου τοῦ Ἀγιορείτου.

Ὅλοι αὐτοὶ, ἀγαπητοὶ, ποῦ χύνουν δηλητήριο ἀπιστίας, συκοφαντίας καὶ ἀγωνίζονται, τάχα, γιὰ τὴν ὑγεία μας, μποροῦν νὰ κατανοήσουν τί γίνεται μέσα στὸν ἅγιον ἱερὸ ναό, τὸν ὀρθόδοξον ναό, τί γίνεται στὴν Ἁγία Τράπεζα; Κατανοοῦν ὅτι ἐκεῖ ἀναπαύεται ὁ Θεὸς σωματικῶς καὶ ὅτι ὁ Χριστὸς θυσιάζεται γιὰ τὴ ζωὴ μας, τὴν ὑγεία μας, τὴν σωτηρίαν μας; Μποροῦν νὰ συνειδητοποιήσουν ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι παντοδύναμος Θεὸς καὶ ποτὲ μὰ ποτὲ δὲν θὰ βλάβῃ κανέναν μετὰ τὴ Θεία Κοινωνία, ἀλλὰ μόνον θὰ δώσῃ θεία Χάρι ζωῆς, ἁγιασμὸ καὶ ἀθανασία;

Ἐφόσον, τονίζει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, «καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν τελεῖται λατρευτικὴ σύναξις, ἔχουμε κέρδος μετὰ τὴν παρουσίαν μας μέσα στὸν ἱερὸ ναό, ὅταν τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία καὶ ὁ Χριστὸς βρίσκεται μέσα στὸ Ἅγιον Ποτήριον τότε μεγάλη ὠφέλεια λαμβάνουμε».

Μέσα στὸν ἱερὸ ὀρθόδοξον ναὸν μας βρίσκονται καὶ τὰ ἱερὰ προσκυνήματα, τὰ ὁποῖα τιμητικὰ προσκυνοῦμε γιὰ νὰ λάβουμε βοήθειαν καὶ θεία Χάρι, ὅπως π.χ. τὰ ἱερὰ Λείψανα, τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιον, οἱ ἱερὲς Εἰκόνες.

Χύθηκε πολὺ δηλητήριο, αὐτὸν τὸν καιρὸν, ὥστε νὰ φοβηθοῦν οἱ χριστιανοὶ γιὰ νὰ

μὴν προσκυνοῦν καὶ νὰ μὴν ἀσπάζονται ὅλα αὐτὰ τὰ προσκυνήματα, γιατί (ὅπως εἶπαν) θὰ μολυνθοῦν.

Ἡ πίστι μας ὅτι τὰ ἱερὰ λείψανα, ὅπως καὶ οἱ ἅγιες εἰκόνες, δὲν μεταδίδουν ἀσθένειες δὲν εἶναι οὔτε αὐθαίρετος, οὔτε ἀντιευαγγελική. Ἡ τιμὴ πρὸς τοὺς ἁγίους μας, οἱ ὁποῖοι μὲ τοὺς θεοφιλεῖς ἀγῶνες τους καὶ τὴν χάριν τοῦ ζῶντος Τριαδικοῦ Θεοῦ μας ἐπέτυχον νὰ γίνουν «θεοὶ κατὰ χάριν», δὲν ἀναφέρεται μόνον στὶς ὅσες ψυχὲς τους, ἀλλὰ καὶ στὰ ἅγια σώματά τους. Καὶ τὰ σώματα τῶν ἁγίων μετέχουν «τῆς θεοποιητικῆς δυνάμεως καὶ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ».

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἀναφέρει σχετικὰ ὅτι καὶ τὰ ἱερὰ λείψανα τῶν ἁγίων ἔχουν τὴν Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διότι οἱ ἅγιοι ὅταν ζοῦσαν ἦταν γεμάτοι ἀπὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ διετήρησαν Αὐτὸ καὶ μετὰ θάνατον, ὅχι κατ' οὐσίαν, ἀλλὰ «χάριτι καὶ ἐνεργείᾳ».

Γνωρίζουμε, ἀγαπητοί, ὡς συνειδητοὶ χριστιανοί, τὴν φροντίδα τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὰ ἱερὰ λείψανα τῶν ἁγίων μας. Γνωρίζουμε τὴν εὐωδία τους, τὰ ἄπειρα θαύματά τους, τὰ ὁποῖα κι ἐμεῖς ζοῦμε. Γνωρίζουμε πόσο προσφέρονται στὸ Ἅγιον Ὅρος τὰ ἱερὰ λείψανα πρὸς προσκύνῃσι.

Τώρα, μᾶς ἐπιβάλλουν νὰ μὴν τὰ προσκυνοῦμε, νὰ μὴν τὰ ἀσπαζόμαστε γιὰ νὰ μὴν μολυνθοῦμε ἀπὸ αὐτὰ τὰ χαριτόβρυτα ἱερὰ λείψανα τῶν ἁγίων. Τὰ ἴδια ἰσχύουν καὶ μὲ τὶς ἅγιες εἰκόνες. Νὰ μὴν προσκυνᾶτε τὸ Εὐαγγέλιο, τὸν Ἐπιτάφιο, τὸν Ἐσταυρωμένο, εἶπε κάποιος, γιατί ἀσπαζόμενοι στὸ ἴδιο σημεῖο θὰ χάσουμε ὅ,τι κερδίσαμε.

Θεέ μου, πῶς μᾶς ἀνέχεσαι!!! Δὲν εἶναι, ἀγαπητοί, εἰδωλα οἱ εἰκόνες.

Χιλιάδες προσκυνητῶν ἀσπάζονται τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας στὴν Τῆνο, στὴν Σουμελά, στὸν Προυσσὸ καὶ σὲ ἄλλα προσκυνήματα. Χιλιάδες ἀσπάζονται τὴν εἰκόνα τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ στὸ Μανταμάδο τῆς Λέσβου καὶ μόνο εὐλογία, θεραπεία, θαύματα ἀπεκόμισαν. Ποτὲ δὲν ἀναφέρθηκε μολυσμός.

Ὁ μεγάλος ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, μᾶς γνωρίζει ὅτι οἱ ἅγιες εἰκόνες τῶν ἁγίων – ἔνεκα τῆς ἰδιαιτέρας καὶ μυστικῆς σχέσεως πρὸς τὰ πρωτότυπα ποὺ εἰκονίζονται – εἶναι γεμάτες ἀπὸ Χάρι Ἁγίου Πνεύματος. Ἀπὸ ἐκεῖ πηγάζει καὶ ἡ ζωοποιὸς δύναμις τῶν ἱερῶν εἰκόνων τῶν ἁγίων ποὺ προσφέρεται στοὺς εἰλικρινῶς πιστεύοντες.

Σὲ ἄλλο σημεῖο, ὁ ἱερὸς Δαμασκηνός προσθέτει: «Οἱ δαίμονες φοβοῦνται τοὺς ἁγίους καὶ τρέπονται εἰς φυγὴν ἐμπρὸς εἰς τὴν σκιάν τους. Σκια δὲ, εἶναι καὶ ἡ εἰκὼν τῶν ἁγίων καὶ αὐτὴν κατασκευάζω καὶ ζωγραφίζω ὡς φυγαδευτήριον τῶν

δαιμόνων». (Ἰ. Δαμασκηνοῦ, Λόγος πρὸς τοὺς διαβάλλοντας τὰς εἰκόνας). Καὶ συνεχίζει: «Κοιτᾶτε πόση δύναμι καὶ ποιά θεία ἐνέργεια δίδεται εἰς αὐτοὺς ποὺ πλησιάζουν καὶ προσκυνοῦν τὶς ἅγιες εἰκόνες μὲ πίστι καὶ καθαρὰ συνείδησιν».

Ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἅγιες εἰκόνες, ἐμπρὸς στὶς ὁποῖες θερμὲς προσευχές, πόνος καὶ δάκρυα χύθηκαν, ἀπὸ αὐτὲς τὶς εἰκόνες ποὺ χαρίζουν δύναμι, θεραπεία καὶ Χάρι Θεοῦ, μᾶς καλοῦν νὰ ἀπομακρυνθοῦμε καὶ νὰ πάψουμε νὰ τὶς προσκυνοῦμε.

Καὶ κάτι ἀκόμα. Μὲ μεγάλη ὀλιγοπιστία καὶ περιφρόνησι, μὲ ἀπιστία στὴ χάρι τῆς Ἱερωσύνης, ἀπαιτοῦν ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς νὰ μὴν ἀσπάζονται τὸ χέρι τοῦ ἱερέως, νὰ μὴν παίρνουν ἀντίδωρο.

Ἀλήθεια, αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, ὅλοι αὐτοὶ ποῦ θέλουν νὰ ἐπιβάλλουν αὐτὲς τὶς γνῶμες τους, καταλαβαίνουν τί λένε;

Ὅταν ἀσπάζεται κανεὶς τὸ χέρι τοῦ ἱερέως, δὲν ἀσπάζεται τὸ χέρι τοῦ ἀνθρώπου. Ἀσπάζεται τὸ χέρι τῆς Ἱερωσύνης. Τὸ χέρι τοῦ ἱερέως, ὅσο καὶ ἂν ὁ ἴδιος εἶναι ἀδύναμος, ἔχει Χάρι Θεοῦ διότι τελεῖ τὴν ἀναίμακτο Θυσία, τὴ Θεία Εὐχαριστία. Ἔχουν ἀκοῦσει ἄραγε, ὅσοι ἀποφεύγουν νὰ ἀσπαστοῦν τὸ χέρι τοῦ ἱερέως, τί λένε οἱ δαιμονισμένοι σωματικῶς στὸν ἱερέα ποὺ διαβάζει τὶς εὐχές; «Φύγε, πάρε τὸ χέρι σου.. Στάζει τὸ αἷμα τοῦ Ναζωραίου».

Τὸ χέρι τῆς Ἱερωσύνης προσφέρει τὸ ἀντίδωρο, χάριτι Θεοῦ, καὶ ὄχι τὸ ἁμαρτωλὸ χέρι, τὸ δικό μας χέρι. Τὸ χέρι τῆς Ἱερωσύνης, προσφέρει εὐλογία καὶ ὄχι ἀσθένειες, ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ πολέμιοι.

Ἀγαπητοὶ, πολλὰ θὰ ἤθελα νὰ ἀναφέρω. Ὅμως, ἅς μὴ σᾶς κουράσω ἄλλο.

Ἐνδεικτικὰ ἀνέφερα κάποιες περιπτώσεις, οἱ ὁποῖες μαρτυροῦν καὶ βεβαιώνουν τὴν προσπάθεια ὀρισμένων νὰ ἀλλοιώσουν τὸ ὀρθόδοξο φρόνημά μας, τὴν θερμὴ Πίστι μας, τὴν συνειδητὴ πνευματικὴ σχέσι μας μὲ τὴν κιβωτὸ τῆς σωτηρίας, τὴν Ἐκκλησίαν μας.

Μὲ ὅλη τὴν δύναμι τῆς πατρικῆς μου καρδιᾶς, σᾶς παρακαλῶ: «Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε» (Α΄ Κορ. ιστ΄, 13).

Μὴν ἐπηρεαζόμασθε. Μὴν ὑποχωροῦμε. Μὴν χάσουμε τὴν ἀγνὴ πίστι μας γιὰ τὸν ὀρθόδοξο ναό μας, γιὰ τὰ ἱερὰ μυστήρια, γιὰ τὸ ἅγιο ποτήριο, τὰ ἱερὰ λείψανα, τὶς ἅγιες εἰκόνες, τὴν Ἱερωσύνη.

Καὶ κάτι τελευταῖο, ἀδελφοί μου. Παρακαλῶ, νὰ ἐλέγξουμε ὅλοι τὸν ἑαυτό μας. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀνέχεται, ἀλλὰ ἕως πότε; Ἄμαρτήματα πολλὰ ἔγιναν στὴν πατρίδα μας. Ἐγιναν καὶ γίνονται κι ἐμεῖς μένουμε ἀμετανόητοι. Νομιμοποιήσαμε

τὴν διαστροφή. Ἀποποινικοποιήσαμε τὴν κάθε βλασφημία τοῦ Κυρίου μας καὶ ποινικοποιήσαμε τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, τὰ ἱερὰ Μυστήρια, τὴ θεία Χάρι. Νὰ μετανοήσουμε, γιατί αὐτὰ δὲν θὰ τὰ ἀνεχθεῖ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Κυρίου μας.

Νὰ προσευχόμαστε νὰ μετανοήσουν καὶ ὅσοι μὲ οἶονδήποτε τρόπο δημιουργοῦν προβλήματα στὴν Ἐκκλησία μας καὶ στὴν Πίστι τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν. Νὰ μετανοήσουν, γιατί κάποτε θὰ εὐρεθοῦν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

Ὁ Χριστός, Θεὸς ἀληθινὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. «Ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ» (Ἀποκ. στ', 2)

Μετά πατρικῶν εὐχῶν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΚΟΣΜΑΣ

Σημείωσις πρὸς τὸν Ἐφημέριον: Ἡ παροῦσα Ποιμαντορικὴ Ἐγκύκλιος νὰ ἀναγνωσθῇ εὐκρινῶς κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ (24 Μαΐου), κατὰ τὴν ὥραν τοῦ Κοινωνικοῦ, ἀντὶ ἄλλου κηρύγματος.